

אינני יודע כלום על הפרח (ביידיש, בלוס")
החדש שבשנה היהדות המצורפתת, אשר שמו זק
כך, והוא שנמנה לראש הכוחות הצרפתיים.
באליגריה לביצוע הסכם אווואן, לחיסול הא.א.ס.
ולמסירה מסודרת של השלטון לידי הרוב המש
למי בארץ זו. אינני יודע את תולדות חייו ואת
דרך עלייתו בשלבי הקאריירה, ולא דבר על
השקפותיו ועל יחסו ליהודים וליהדות ואם כי
אפשר על נקלה להשיג אופוסמיה זו. אין זה
מעניין אותי כלל לצורך אינפורמציה ושננו
כאן, כי הודים לגמרי אינם אישיים, אורבא
הם אנטי-אישיים באופן מובהק ביותר.

אנטי-אישיים ולא כלתי-אישיים. כי בלתי-
אישיים היה פירושו שאין לחשיבות לדבר
מוצא היהודי של גנייראל כ"ץ. אך האמת היא
שיש חשיבות רבה לכך. לא נחזיק לכת חלילה
לחשוב בו בהגדלה שחבר במכון יהודי לעבודה
"שחרור" זו. והגדול הוא אישיות מוסרית, אולי
יהיה בעולם היום בקרב האישים המדיניים,
הוא גטל על עצמו את מלאו האחריות, מסכן
את חייו ואת מקומו בהיסטוריה הצרפתית בניתוח
זה שהוא עושה מתוך אמונה מלאה שאין ברירה
ושהו יקל עליו להציל ואולי אף להצלת את
צרפת בצמרת העמים בעולם. אולם עובדת
היות זק פקדון יהודי לא תשכח ופקודו הפקד
מעבר לחוסר הכוונה שבחירתו ובגינונו לכחוצת
העובדה שלו עצמו. ואם אמר יוסף לאחיו
שמכרתו למצרים: "אתם חשבתם על רעה,
אלהים חשבה לטובה", רשאים אנו לאמר לו
לגנייראל זק כי זה: "גם אם אתה חשבת
לטובה, אלהים חשבה לך לרעה". גם בהנשגה,
שהרי קרוב לודאי שהגד היהודי שבדבר אינו
עולה כלל על דעתו של זק וזו היא ודאי יופת
מאוד אם משהו יעיר לו עליו. ומשום כך גם
הסמלתי מהרהור ראשון שעלה על לבי לכתוב
דברים אלה בצורת אגדה פומבית ואישית. אין
לה שחר וטעם. יהודי זה ודאי מרגיש עצמו
כצרפתי לכל דבר, גם אם הוא אילי
שומר נוסף לשם כ"ץ גם על קשרים ותיים

הערת אגב באוני חסיד "אליגריה החפ"
שית" מסוימים בקרבנו: "האליגריה החפ"
שרשה של מלחמת השחרור של אלג'יריים אלה
היא דת האיסלם עבר אל רחמן ארס,

ר' יענקיף כהן-צדק וגנרל ז'יק

מאת ד"ר ישראל אלדד

ראש הממשלה הומנית באליגריה, הכחיש לפני
שנים מעטות עוד את קיומה של אומה אלג'יריית.
שמעולם לא היהת קיימת. מבחינה נזעית הוא
בליל ערבים וברברים. עיקר ההתנגשויות בין
המטורפולין ובין האלג'יריים היה ברצונם של
האלג'יריים הלא אירופים לחיות על פי הקוראן,
בעוד שצרפת מבקשה מהם לקבל את חוקתה האד
רחית ועמה את שוויון הזכויות. דבר שידוע
לנו, ליהודים, יפה מימי הקונבוסים המהפכניים
שזנו על שוויון זכויות ליהודים. האלג'יריים היו
קנאים לקוראן ולא הסכימו לתנאי זה וכך צמחה
ההפליה וצמחה תנועת השחרור שלהם, שאין
לה שום כסיס לאומיהיסטורית. אין זה פוסל אותה
מכובן כתנועת שחרור, אבל זה פוסל אותה
מהפאתוס הפרואלג'ירי והאנטי-יהודי של חסידו
פ.ל.ג. בקרבנו.

שגנדם עלו גלי המרד האלג'ירי, וזאת נוסף
לעובדת הנשאה ליהודים וההסתה נגדם והפרעות
נגדם.
ואם אנו אמרים שעמדה זו היא בלתי מובנת
ובלתי הגיונית מבחינה רחוקה, הרי אין זה חלילה
מנקודת ראות של הצורך להסתגל לעובדת
היות אלג'יריה מחר ארץ עצמאית מרחק להיס
טוריה בעינינו כצ'ו.ג.ג. משמע כשואפי גאר
לת עם ישראל מכל הגלויות כפתרון יחיד לכל
בעיות היהודים. מרחק זה פוסל את ההסתגלות
לשלטון החדש באליגריה גם אם מכחיש ומסתניג
היום מהכוונותיו של בן בלה בקהיר, גם אם הוא
מבטיח שוויון זכויות נגור, גם אם ישנם סיכויים
בשנה הבאה יהודי אלג'יריה יוכלו לשמוע
כרזיו אלג'ירי וואראן, כמו שמענו השבוע ברדיו
קהיר את שידור ההגדה של ססח בתנאי שיקדם
לס, לשידור, "מי שברך" לברכה, כשם שבקהיר
קדם לשידור "מי שברך" מדועזע לנאצר, כבכל
הגלויות המשפילות. ראית-מרחק זו פוסלת כל
הסתגלות יהודית לכל שלטון זר ובלגיות,
מראית-מרחק זה הן עלתה הציונות. וזל כן
המירכאות הם למונה "מובנת" לגבי עמדת יהודי
אלג'יריה, שאפילו על פתחה של גינהום הצפויה
להם אינם חפויים לעלות, ומי שיכול מבחינה
כלכלית, מסתכל למטורפולין "שלו", צרפת.

היא "מובנת" מכיוון שהיהודי אלג'יריה ראו
עצמם באופן טבעי ממש כחלק מהאוכלוסיה
האירופית, לא כבני גולה ונשיתת חמיד של כל
היהודים אל החלקים המפותחים יותר בכל ארץ,
ולא רק מפני עובדת היותם אורחים צרפתיים
מפני הזקק מאז חוק כרמיה", כי אם מבחינה
ממשית ומעמדית חברותית ופסיכולוגית-אקט
אלית, מכיוון שהם היו ותיים חלק מהאירופים

היה פטרול של האירופים שם עם נוסף יעזי
נוסף.
ל הנקודה הישראלית לא ידובר כאן לעת
עתה, פרט לקביעה העקרונית שבתמיכתה
הרשמית בצרפת הרשמית עשתה ישראל את
המוטל עליה כלפי היידי היחיד והמסייע בפועל
לחילוק ישראל נגד איידיה הערביים. בן בלה היה
מכריז על רצונו "לשחרר את פלשתיין היקרה לוי"
גם אילו ישראל היהת נוקטת עמדה אחרת. עיני
בן בלה לקהיר ולמוסקבה וזה הקובע, ורק
זאת עוד באוני חסידו פ.ל.ג. בתוכנו המקוננים
על כשלון הרועד" שלהם למען אלג'יריה החפ"
שית: "המופ"סים בימי מלחמת ספרד היו חרות
מבורגנים וצבועים. הם היטפו לעזרה לריפוב"
ליקאים בספרד ואף נסעו לשם להלחם והטיפו
גם על דמם שם ופלו. חבל על דאברין וחבל
על דאל אברין.

ל גניינו היהודי אינו כמובן להכניס את
הראש בפולמוס עקרונות זה של זכויות על
אלג'יריה. לכל היותר היינו יכולים לאמר לשיני
הצדדים גם יחד:
אם הריב ביניכם הוא על זכויות מכוונ הישיבה
באליגריה, הרי אנחנו היהודים קדמנו לכולכם
שם. אין צדיק, לאמר לגבי הצרפתים, אך גם
הערבים אינם אלא כובשים שם וכביבושם
כבר מצאו לפניהם שם ישוב יהודי.
יתר על כן ופיקאנט למו: "בראש השבטים
הברבריים שנלחמו נגד הפלי"
שה הערבית בסוף המאה השביעית לספירה עמדה
מלכה גיורת יהודית דהיה אלכ'ג.א
ועמה שבטים פרבריים נוספים שהתיהדו. דבר

ואין השאלה — כאמור — אישית, שהרי
אישית זה ודאי, מוכן בכל מובני מהותו הנפ"
שית של אותו זק כץ. השאלה היא עמוקה יותר,
עלאישית. היסטורית. מה ליהודי זה ולכל היהוד
דים בחזיתות ההן? שהרי ברור ומוכח:
האלג'יריים לא יזכרו את זק כץ
הצרפתיים לא ישכחו אותה.
גם אם מחר ירכיזו על ההגול ככובד כשם
שהכירו — אינו טרגדיה עם כל ה"להבולי" של
שני צדפתים גדולים! — על פסן; בחשבון הסופי
תמצאה לו להגדול זה זכויות רבות שהכפרתה,
בעיני אחר פחות, כעיני שני יותר, על נטינה
או מגוולה צרפתית שמעבר ליס. אולם ה"כץ"
היא לא תמצאנה שום זכויות עמוקות. ובינים
הצדפותיה בצרפת, היתה זו "גריפוסיה" ללא
עליה, וללא צורך בזיופי מסמכים ושבועות
שוא של עזי שקר. ולא יועיל ליהודים ביום
ההוא אפילו אותו זק החתי, הגוי והנאמן, כל
סוסטל. ואז יתברר שאותו זק כץ אינו כלל
מקרה יהודי אישי, כי אם נציג היהודים. וכל
יועיל ולא יעזור ליהודי צרפת אם יעקבו וכל
פסן: ראש הממשלה החדש של ההגול, גורבי
פומפינו הוא גוי כשיה, הלו יענו כנגד; בית
רוס שילד שוב שולט על צרפת, שהיה
פומפינו זה הוא ממלה בנק רוטשילד... ל...
היהודי" נוסף עתה גם גנייראל יהודי...

זה חוק ההיסטוריה הגלותית שלנו מימי אמ"
כללהלויות, גלות מצרים, מימי יוסף כן יעקב
שמיני ביד ממשלת פרעה עד יעקב כ"ץ המסייע
בידי ממשלת פארס.
ומכיוון שכהן הוא זק כץ זה, אין ספק
במצואו הנזעי. אחד מאבותיו היה פשוט איזה
ר' יענקל חת-צדק שעמד על הדוכן בבית
הכנסת וברך את עדת המתפללים היהודים באותה
ברכה קדומה-קדומה קדומה יותר מכל המארסי
ליותה, שבה ברך בחד מאבותיו של אותו ר'
יענקל את המניין באת החוגגים בבית
הקדוש שכירושלים: "יברכך ה' וישמרך וגו'."
גנייראל זק כ"ץ, בן בנו של ר' יעקב סך
צדק, אינו נשאה היות את כפיו לא לברך את
ישראל ולא לשמוע על ישראל. הוא שומר על
גזים רבים, וברכה לישראל לא תצמח מה.

מל האישלם הלוחם על "שחרורה".
ל כן סחור סחור, וממה, מה הכנות הי"
הודיה היתה שנלחמה נגד פלישת הערבים
והאישלם לשטח טוניס ואלג'יריה של היום,
לזל ישוב אל אותו כ"ץ, כהן-צדק צרפתי
יהודי העומד היום בראש מבצעי הנטיגה של
אירופה הצרפתית והנצרות מפני האישלם הערפם
באליגריה.
מה למען יעזי פפית קבורת אה, במלאת
קבורת א?